

tíðindablaðið sosialurin

Telefon 118 20
Argjavegur 26, 3800 Argir
Postsmoga 76, 3800 Tórshavn

Útgávudagar: týsdag, hósdag og leygardag
Lýsingar skulu vera okkum í hendi í seinasta
lagi kl. 10 dagin fyri útgávudagin

Útgevandi:
P/f Sosialurin
Ábyrgdarblaðstjóri:
Jan Müller
Fyrirlestjóri:
Krisjan Dahl
Blaðfólk:
Høgni Djurhuus
Randi Jacobsen
Dagney Joensen
Uppseting:
P/f Sosialurin
Prent:
P/f Pressan 1981

Barnið í okkum

oddagrein

VETURIN er vónandi við at missa takid. Í øllum førum boðar hann frá goðveði. Sjófuglurin nærkast landi og Súlan er komin í Hólman og um góðar triggjar vikur eru tjeldrini aftur.

EINGIN føroyingur er so eiðasurur, at honum ikki birtast í barni onkrar lívgandi kenslur av hesum stórvingnu várrembingum.

TEY enn óspiltu, børnini, munnu vera tey, ið einamest kveiklast og á egna hátt liva við í stórvingnu broytingini frá vetur til vár. Okkurt teirra harmast kanska um seinasta kavan, ið fór, men enn fleiri fegnast um ljós- ið, spælikvæðini, ið alsamt leingjast og um vaknandi lívið í bø og haga.

EIN ivast tó í, hvussu mikið børn eitt nú á stórplássunum nú á døgum fáa burtúr øllum hesum undrunarverda. At tey evna at fata og uppliva tað, ið fyriferst uttanum tey, skal eingin ivast í — væl at merkja, um teimum verða givnar stundir til tess.

TÍ skal verða sagt sum er, so eru vit vaksnu í alt ov mongum førum ov dúglig til at skipa fyri, hvat børn eitt nú aftaná skúlatíð helst skulu fáast við. Vit gera hetta í bestu meining, næstan í hvussu er, tí gott er eisini at vita sær, at tey hava nakað at fara til, at okkum ikki hasar tímarnar afturat nýttist at hugsa um hvar tey eru ella ikki.

ARBEIDSLAGIÐ, har bæði foreldrini eru í vinnu er størsta orsøkin til hesa »organisering« av børnunum. Hetta er ilt at gera nakað við, nú so nógv skal til fyri at fáa endarnar at røkka saman. Ella skal so nógv til — kanska ikki, um vit høvdu dugað at verið nøgd við minni.

LAT fara, at vit ikki duga hetta lívs- kynstur, men royna vit ikki so gera vit børnum okkara sanna bjarnatænastu, tí verða hesi ikki vísar enn vit í so máta, so verður framtíð Føroya enn ljótari enn nú.

GAMLA niðurlagið: »Oys, eg tími ikki at búgva úti á bygð« ella »oys, eg

tími ikki at búgva í Føroyum, tí her er einki at fara til« er mestsum niður- dottið. Hetta av góðum grundum, tí valla munni tilboðini um at hava okkurt at »fara til« vera størri enn í Føroyum.

ÍTRÓTTIN er góð, og um úrslitini seinnu árin ikki altíð hava staðið mót við »iløgurnar«, er einki at harmast um fyri tað. Tí skulu úrslitini aleina telja, so eru vit betur fyri uttan ítróttina. Men ásannast má, at eisini ítróttin manga staðni tekur í so nógv tað hjá børnunum.

SKULU t. d. eins nógv tíð farið til eitt nú tónleik, lesnað ella eitthvørt skapandi ítriv — fyri ikki at tala um vanligt og »deiliga spontant« barnaspæl, so hevði 24-tíma samdøgrið ikki rokkið.

LATIÐ okkum ikki skipa so fyri hjá børnunum, at tey, bert tí tey ikki hava nakað av hesum ella hasum at »fara til«, skulu vera rædd fyri at vera saman við sær sjálvum ella javnaldr, ið kanska er eins ørkymlaður yvir ikki at vera uppi í onkrum, vit kanska fyri at lætta um hjá okkum sjálvum, so »vælmeinandi« júka inná tey um at fara til.

LATIÐ børn verða børn, so leingi rætt og rímligt er. Loyvið teimum nakað av teirri »órimilgheit«, ið liggur í sjálv at vilja skipa fyri dag fyri dag. Viður- kennið meira barnsins dygd eftir, at tað av sínum eintingum kann fáa dagin nýttan uttan okkara fyrrskip- anir og at tað eins væl megnar at finna innihald í tí tilvildarliga, sum onnur í tí »undirhaldi«, sum alment er viðtikið sum neyðugt fyri ikki at vera sær sjálvum at meini og øðrum til bága.

UM persónsmensurnar harvið kanska gjørdust meiri óregluligar, er ilt at siga. Vit høvdu ivaleyst burtúr hesum eisini fingið fleiri »originalar«, men so sanniliga eisini ungdom, ið aftur merktist av samfjólí við sam- felagið, vit liva í.

Kr.

Heldur eyka í javnaðarflokki enn jolla í sambandsflokki

politisk viðmerk- ing

Tað var ikki eiti á skorð- fleingja, ið Leon Johan- sen lærari og møguligt valevni hjá Sambands- flokkinum á Tvøroyri gevur mær í Dimmalætting 16/2 1985.

»Har er tú ov grunnur Sverre« er heitið á greinini. Nú ætli eg mær ikki út í blaðskrivning og als ikki at verða so persónligur sum Leon, men bert til tað at verða ov grunnur er at siga, at heldur verða eyka hjá Atli enn jolla hjá Paula.

Hvorvitt eg veri ting- limur ella ikki hevur einki við sakina at gera. Pauli sat nærur alt lögtings- skeiðið bæði sum lögmaður og sum tinglimur, og tá hevði hvørki Leon ella nakar sambandsmaður nakrar viðmerkingar.

Tað er heldur ikki spurn- ingurin hjá mær at vera úti í kuldanum, heldur ikki at eg fór av góðum skipi, tað veit eg at tað var. Gott at tú sannar tað, tó er tað ikki tin uppgáva at bása meg politiskt.

Minir veljarar kenna meg og vistu mær stórt álit til lögtingsvalið 1984, og tað er mær nokk.

Annars er orsøkin til skrivning Leons minar smáu og fáu viðmerkingar — til styrið undir sambands-

leiðslu frá 1980-1984. Eg meti tær tola viðmerk- ingar.

Men tá min annars goði vinur Leon gevur seg at verja stóðu sambands- flokksins, so ger hann tað ikki við grundleysum skuldsetingum. Hann má halda seg til veruleikan.

Viðmerkingar hansara til stóðu javnaðarflokks- ins til virkni í Hvalba og í Vági eru beinleiðis ósann- leiki, og hevur bert eitt sikti: at sáa split.

Tað er ring byrjan at dryta í egð reiður, og tað er tað tú ger við slikari skrivning. Hon er skaðandi fyri hesar fyrtikur, eins skaðandi og skrivning for- mans tin hevði á sinni, imóti aðrari fyrtikur í Vági, sum ikki bleiv liv lagað.

Men min goði vinur Leon, aðrenn tú leggur á, so tak hondina í egnan barm fyrst, tí ikki ber til at tosa um ein annan, uttan fyrst at hyggja um seg sjálfan.

Sverre Midjord

Einki serligt sannleiksvitni

Í stórar grein í Dimma- lætting leygdagin 9. fe- bruar 1985 ger Johs. Martin Olsen upp tíðina hann hevur verið í Fólka- tinginum fyri Paula Ellef- sen, meðan hann var lög- maður.

Í hesum sambandi sigur hann frá, hvørji megar- verk hann hevur úttent hesi árin — og greiðir m.a. frá, tá Atli Dam vendi sær til hansara í spurningi um ílegging til Realkredit- stovnin, og hvussu mikið tað hevði at týða at hava kanalarinar í orðan til stjórna.

Í einum øðrum fari nevnið hann, hvussu hann »bjargaði« okkum hæk- ingar í fólkapensjónini, aftaná at undirritaði, væl-

sagtans, hevði »syrgt« fyri, at táverandi javn- aðarstjórnin hevði strokið jättanina á dansku figg- arlógini.

Til hetta er stutt at siga, at tað er ikki rætt, sum Johs. Martin Olsen førir fram. Tað er beinleiðis

rangvørg tala.

Eg trúði, at hetta evni nú var úti av verðini, so ofta hevur tað nú verið frammi. Men sjálvsagt, tað er hetta lagið bert at taka eina lygn uppaftur nóga oft, so eru tað tey, sum trúgva.

Johs. M. Olsen veit, at tað vóru hansara menn í landsstýrinum, sum ikki vildu seta uppskotið um broytingar í sosiala lóg- gávuini í verk, so sum uppskotið var lagt úr hondum av landsstýrinum frammanundan (Vilhelm Jo- hannesen), ja, uppskotið var beinleiðis burturtagt, tí tað mátti ikki bera á brá, at tað kom ígjøgnum

Framhald á síðu 7